

ταίος ο κ. *Μαυρομυχάλης* καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι ἔνεκα τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων, ἐν αἷς ἐτελέσθη ὁ θάνατος, ἔκτακτα μέτρα, τὸ πρῶτον ἤδη ἐν Ἑλλάδι εἰσαγόμενα, ληφθήσονται ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Δὲν λέγει ποῖα ἔσονται τὰ μέτρα, ἀλλ' ὑπονοεῖται βεβαίως τὴν γεννημένην σκέψιν τῆς ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἐκθέσεως τοῦ νεκροῦ.

Ὁ *Τρικούπης* ἀγγέλλει τὴν ἐπὶ πενθήμερον διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, καὶ ὁ κ. *Πρόεδρος* τῆς Βουλῆς καθιστᾷ γνωστὸν, ὅτι ἐγκαίρως θέλει συγκαλέσει πάλιν τοὺς βουλευτὰς πρὸς ὀριστικὴν κανόνισιν τῶν τῆς κηδείας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ κηδεία τοῦ Κουμουνδούρου ὀριστικῶς γενήσεται τὴν Τρίτην. Ὁ νεκρὸς κεῖται ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς οἰκίας, ρεῦμα δὲ ἀτελεύτητον κόσμου ἐξ ὧν τῶν τάξεων συρρέουν εἰς τὸν πενθοκόσμητον οἶκον καὶ ἀσπάζονται. Ἡ ἰδέα τῆς καταθέσεως τοῦ νεκροῦ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐγκατελείφθη, τῆς σεβαστῆς χήρας ἀντιστάσης καὶ μὴ ἐννοούσης καὶ μέχρι τελευταίας στιγμῆς νὰ τὸν ἀποχωρισθῇ. Ἐπικηδεύουσιν ἐκφωνήσουσιν οἱ διαπρεπέστεροι τῶν παρ' ἡμῶν. Ἡρῆατο ἡ κατάθεσις τῶν στεφάνων. Πιστεύομεν, ὅτι οἱ συμπολιταί μας σήμερον θὰ λησμονήσωσι τὸ ποιὸν τῆς ἡμέρας.

Ἡ ΝΟΣΟΣ τοῦ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Παρίσις, 1 Μαρτίου 1883

Τὰ πολιτικὰ εἰς φαινομενικὴν γαλήνην. Ἡ ἀναθεώρησις

τοῦ Συντάγματος ἀπασχολεῖ ἤδη τὸν τύπον καὶ τὴν βουλὴν, ἥς μερίδες τινὲς ὡς ἡ Ριζοσπαστικὴ ἀριστερὰ καὶ μερὶς τῆς Δημοκρατικῆς ἑνώσεως ἐπιδιώκουσιν ἐκθύμως τὴν ἀναθεώρησιν ταύτην ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῆς καταργήσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς Γερουσίας ἢ τοῦλάχιστον τοῦ περιορισμοῦ τῶν προνομίων τῆς· εἶναι ἀληθὲς ὅτι διὰ τὴν Βουλὴν ἡ Γερουσία εἶναι φοβερὸς φραγμὸς καὶ κώλυμα εἰς τὰς διαφόρους μεταρρυθμίσεις καὶ καινοτομίας ἃς αὕτη ὀρέγεται νὰ φέρῃ. Ἡ Γερουσία εἶναι τὸ κέντρον τῆς ἀντιδράσεως κατὰ τῆς δημοκρατίας ὑπὸ τὰ ἐμβλήματα τῆς ὁποίας παρουσιάζονται θερμοὶ ὀρλεανισταί, ὡς οἱ Ἀλλὸ, Μπιλλὼ, Σαίης, Βάδιγκτων, Ἰούλιος Σίμων καὶ πολλοὶ ἕτεροι. Ἡ Κυβέρνησις ὅμως ἥτις ἐπιθυμεῖ νὰ ἀποφύγῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος πᾶσαν μετὰ τῆς Γερουσίας ῥῆξιν, ὑποστηρίζει τὴν ἐπ' ἀόριστον ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς περὶ ἀναθεωρήσεως προτάσεως τῶν Ἀνδριῆ καὶ Βαροδέ. Καθ' ἃ δὲ λέγεται καὶ ἐν τῇ κυβερνήσει ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου δὲν ὑπάρχει, ὁμοφωνία τοῦ Βαλδὲκ-Ρουσῶ, τοῦ Μαρτέν Φεγιέ, τοῦ Τιβωδὲν, ἐν ὑπουργικοῖς συμβουλίοις ἐπανειλημμένως ἀποφανθέντων ὑπὲρ τοῦ κατεπιέγοντος τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως. Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι ἡ γνώμη τοῦ Ἰουλίου Φερρῦ, ἐπιμένοντος εἰς τὴν ἀναβολὴν ἐπεκράτησε καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως παραπεμφθήσεται καὶ πάλιν εἰς τὰς ἑλληνικὰς καλὲνδας.

Ὁ **Γλάδστων** ἀνεχώρησε σήμερον ἐντεῦθεν. Ἡ ὑγεία του οὐδὲν ἔβελτιώθη ἐκ τῆς διμήνου ἐν Καννὲς διατριβῆς του· ψιθυρίζεται, ἀλλὰ τοῦτο δὲν δύναται τις νὰ βεβαιώσῃ κατηγορηματικῶς, ὅτι πάσχει ἀποφθηνικὴν παραλυσίαν, νόσον ὀφειλομένην εἰς τὴν ἐξάντλησιν, οὕτως εἶπεν, τοῦ νευρικοῦ συστήματός του, ἐκ τῶν διηνεκῶν καὶ ἐπανειλημμένων διεγέρσεων, ἃς φέρει ἐπίμοχθος διανοητικὴ ἐργασία, συγκινήσεις σφοδραὶ, καὶ βίος ἐν γένει ἀφιερωθεὶς ἐλόκληρος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν μεγάλων τῆς Ἀγγλίας συμφερόντων. Ἡδὲ λέγεται ὅτι παρουσιάζει τὰ πρῶτα φαινόμενα

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΟ ΤΕΚΝΟΝ ΤΗΣ ΔΥΣΤΥΧΙΑΣ

Α'

Ο ΔΕΙΛΟΣ ΕΡΩΣ

Ὁραιοτάτη πρωΐα μιᾶς τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ ἰουνίου. Ὁ ἥλιος διέχεε τὸ ἡδυπαθὲς καὶ μαγικόν του φῶς, διέπειράδι τῶν ἀκτίνων του τὰ πράσινα φύλλα, καθιστῶν διὰ τῆς ἀνταυγείας του πρασινότερα τὴν χλόην, μαρμαίρουσαν ἀκόμη ἐκ τῆς ἀφθόνου νυκτερινῆς δρόσου.

Ἦτο ὁ καιρὸς τῆς ἐκκοπῆς τοῦ χόρτου. Χλιαρὰ αὔρα ἐσκόρπιζε τὰς εὐώδεις ὁσμάς τῶν θάμνων, τῆς χλόης καὶ τῶν παρακμαζόντων ἀνθέων. Εἰς τοὺς εὐρεῖς λειμῶνας ἡκτινοβόλουν παντοῦ τὰ δρέπανα, ἀντανακλῶντα καὶ ἐκσφενδονίζοντα μακρὰν τὰς ἡλιακὰς ἀκτίνας.

Ἐμπρὸς μὲν τῶν θεριστῶν ἡπλοῦτο, ὑψοῦτο ἡ πυκνὴ χλόη, διαποικιλλομένη ὑπὸ μυριοχρῶν ἀνθέων, καὶ ὅπισθεν πάλιν αὐτῶν διεγράφοντο συνεσφιγμέναι αἱ δέσμαι τῶν θερισμάτων. Γυναῖκες, ἄλλαι ἑγγαμοί, ἄλλαι κόραι, μὲ τὰ κοντὰ των ὑποχιτώνια, ὑφ' ἃ διεφαίνοντο αἱ ραβδωταὶ περικνημίδες, μεγάλοι ψάθινοι πῖλοι εὐρύγυροι, περιβεβλημένοι ταινίαν ροδόχρουν, πρασίνην ἢ κυανὴν, ἀνέκυπτον ἢ ἔκυπτον ἐπὶ τῆς χλόης, φέρουσαι τὰ δρέπανα καὶ τὰ δίκρανα.

Ὅλοι πλήρεις χαρᾶς καὶ ζωῆς, ἀνταλλάσσοντες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸν ἦχον τῶν δρεπάνων μὲ τοὺς ἤχους τῶν τραγούδιων των.

ὑπὸ θολίαν κλιματοσκεπῇ, ὅπου ἡ παρθένος ἄμπελος, ἡ κλιματίτις, τὸ εὐώδες αἰγόκλημα καὶ ὁ ἱσμός περιέπλεκον ἐν σφιγκτοῖς ἀγκαλισμοῖς τοὺς ἀνέρποντας κλάδους των, νεᾶνις κατημένη ἐν στάσει ἐπιχαρίτῳ καὶ τὴν κεφαλὴν ἔχουσα ἐλαφρῶς κεκλιμένην εἰργάζετο εἰς χειροτέχνημά τι.

Ἡ σκιάς ἦτο εἰς τὸ βάθος τοῦ κήπου· τετράγωνον γῆς χιλίων περίπου μέτρων περιεφράσσετο ὑπὸ πυκνῆς ἀκανθομήκτου φραγῆς. Ἡ εἴσοδος ἀπέναντι τῆς μικρᾶς, λευκῆς, κομψῆς οἰκίας, μὲ τὰ πράσινα παράθυράφυλλα καὶ τὰ λευκὰ ἀνθοποιόκิลτα παραπετάσματα. Λόχη ἦν ἐσχηματίζον δάφναι, σφένδαμνοι, κρᾶναι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ὁποίας ὑψούντο λείρια περιστοιχίζε τὴν οἰκίαν.